

վախճանած է: Սոյն վրդն. աշակերտած է Կ. Պոլսոյ Կոլոտ Յովհաննէս Պաքի. (Կողոս. էջ 71): Վարած է Բուսմէլիի և Խրիմի նուիրակութիւնը և այդ առթիւ, 1735ին, ժողովրդային նուիրատուութեամբ. Ս. Յ. Վանքին համար շինել տուած է ոսկի և ակառնազարդ սկիւ մը (ՄՁ. Թ. 532):

ԱԶՍՐԻՍ ԿԱԹ. ՍՍՈՅ., ՋՈՒՂԱՅԵՑԻ 1584-1601.—Էր յաջորդէ Սսոյ Տիրատուը կաթողիկոսին (≈ 1595): Հալէպ նստելով հոգ կը տանէր Երուսաղէմի Ս. Յակոբայ վանքին, որուն պարտուց համար Դաւիթ ՊԵ. «մերկացուցեր էր զամենայն»: Ազարիա կաթողիկոս Ամիգ երթալով Պետրոս Կարկառեցիին մօտ, վանքին պարտքը վճարելու համար կը համաձայնին որ Ամիգը իր շրջականերով և Միջագետքը յանձնուի Ուրֆացի Սրապիոն վրդին: Այս կարգադրութեամբ՝ Ազարիային կը յանձնուի Սեբաստիան, Եւզոկիան, Գաղատիան, Հալէպը և ամբողջ Կիլիկիան. իսկ Կարինը և շրջակոյ գաւառները կը յանձնուի Պետրոս Կարկառեցիին և իր աշակերտներուն, որպէս զի յանուն Ս. Երուսաղէմի դրամահաւաքութիւն ընեն և Ազարիա կթղս. ին զրկեն. հաւաքուած դրամներն Յովհաննէս Այնթապցի վարդապետին ձեռօք կը բերուի Երուսաղէմ և կ'ազատուին դրաւեալ սրբութիւններն (Դարսևաղցի էջ 321-322): Եփրեմ կթղ. Սսոյ (≈ 1784) իր Կարողիխոսաց Վիսպարտրեան մէջ հետեւեալ կերպով կը նկարագրէ Ազարիայի գործունէութիւնը.

«Ազարիայն այն սրբազան
Հանգիսանայր յաթոռ յայնժամ.
Վասն պարտուցըն յողնազան
Սուրբ Աթոռոյն տնօրինական,
Դիմեաց յաշխարհ տարագրական.
Աջապահիւ մեր քաջաբան.
Ի Բերիա առեալ վախճան
յիւրըն Աթոռ չեղեալ ժաման.
Տեառն Յոհաննու նստեալ փոխան

Այն որ բանիս է վիպաբան» (Սխուսն, էջ 221):

ՄՁ. Թ. 698 Յիշատակարանին մէջ կը կարդանք հետեւեալը. «Դարձեալ յիշեցէք ի Քս. Ած. զքաջ և զանյաղթ փիլիսոփայն զԱզարիա մեծ կաթողիկոսն, որ ել ի Սսոյ և եկն ի յԱրևելս վսն եմյ. զի բազում պարտս անկեալ էր ի վրջ: